

[Johannes Jensen.]

Revision af Lærlingeloven, og at Socialministeren havde svaret: Vi forhandler for Tiden med Det radikale Venstre; saa snart Forhandlingerne er færdige, kommer Lovforslaget. Det er den Udtalelse, jeg henholder mig til. Den er ikke i sin Tid dementeret af Socialministeren, som dog vistnok læser de mere fremtrædende Hovedstadsblade; jeg gaar derfor ud fra, at den er rigtig. Men selv om det ikke er foregaaet paa den Maade, er jeg ikke i Tvivl om, at der har fundet Forhandlinger Sted mellem de to Partier (*Socialministeren* [Steincke]: Det har jeg jo sagt), og jeg slutter, at disse Forhandlinger er endt med det Resultat, der foreligger, hvorefter Socialdemokratiet som det store og stærke Parti har faaet sin Vilje, medens de Radikale har maattet forlade adskillige af de Meninger, Partiet havde paa en Tid, da det nærmest var enigt med os.

Min anden Bemærkning til Socialministeren angaar min Forstand paa Jura. Jeg indrømmer, at jeg i Modsætning til Socialministeren ikke er Jurist, og tillige, at jeg langtfra er saa stor en Politiker som den højtærede Socialminister, men jeg maa dog mene, at naar det f. Eks. i vor Lovgivning hedder: Ministeren „bemyndiges til“ at gøre dette eller hint, læser Juristerne dette som „er forpligtet til“ at gøre det. Det forundrer mig mere, at man, naar der staar „kan“ i en Lov, har opfattet dette „kan“ som „skal“. Og hvis en Revisionsbestemmelse paabyder, at Loven skal forelægges til Revision i en vis Samling, betyder det ikke, at det kun skal ske i den ene Samling. Det betyder, at den skal forelægges første Gang i den Samling. Jeg tror, at hele vort parlamentariske System, hvad man nu skal kalde det, siden 1849 gaar ud fra, at naar der i en Lov findes en Revisionsbestemmelse, kan man ikke nøjes med at forelægge et Lovforslag i den paagældende Samling og saa sige: nu er vi færdige med det. Det var jo nemlig Meningen, at Loven skulde revideres. Den højtærede Socialminister lægger derimod Vægten paa, at Revisionsbestemmelsen siger, at Loven skal revideres i den og den bestemte Samling. Jeg maa mene, at hvis den højtærede Socialminister vil gaa vor parlamentariske Historie igennem, vil han finde, at den Anskuelse, jeg her har gjort gældende, er den rigtige.

Socialministeren (Steincke): Det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) fortalte en Historie om en Udtalelse af mig vedrørende Forhandlinger med de

Radikale. Jeg erindrer ikke noget som helst om den Udtalelse, ved heller ikke, hvor den har staaet, men jeg adværer paa det allerbestemteste det ærede Medlem, som dog kender i hvert Fald Venstres Presse, mod at gaa ud fra, at alle de Historier, som staar i Bladene, og som ikke dementeres, er rigtige. I modsat Fald maa jeg forlange, hvis det skal være almindelig Moral, at der ansættes til Brug for Ministeren en Statssekretær, som kan optræde paa hans Vegne.

Det sidste, om Revisionsbestemmelsen, er egentlig ganske pudsigt. Naar en Repræsentant for et af de Partier, der gør alt, hvad de kan, for ikke at behandle dette Lovforslag — det gaar jeg nemlig ud fra, at det ærede Medlem gør —, naar til at beklage, at der ikke ofte nok er fremsat Forslag til Revision af Lærlingeloven, er den Situation saa ikke lovlig komisk?

Johannes Jensen: Jeg maa gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at jeg ikke har beklaget, at der ikke er forelagt et Forslag til Revision af Loven, jeg har henvist til, at det ikke er sket. Over for dette, at den højtærede Minister har bebrejdet Landstinget, at det har brugt to Aar til at behandle Sagen uden noget Resultat, har jeg henvist til, at den højtærede Minister har undladt i to Rigsdagssamlinger at fremsætte Lovforslaget til Revision.

Hvor det omtalte Interview med den højtærede Minister har staaet, kan jeg ikke erindre, men det er i hvert Fald ikke i noget Venstreblad. Men jeg vil i hvert Fald være i Stand til at tilvejebringe den paagældende Avis, saa at der kan foreligge Bevis for, at jeg har været i god Tro. Og hvis den højtærede Socialminister er lige saa sikker paa, at han ikke over for det paagældende Blad har brugt den Vending: saa snart vi er færdige med Forhandlingerne med de Radikale, kommer Forslaget — som jeg er sikker paa, at jeg har læst det; maa vi se at faa opklaret, hvem der har Ret.

Socialministeren (Steincke): Det ærede Medlem skal ikke for min Skyld gøre sig nogen større Ulejlighed for at faa det oplyst. Det er mig saa komplet ligegyldigt, idet jeg har gjort Rede over for Tinget for, hvad der er foregaaet i Forhandlingerne mellem de Radikale og Socialdemokraterne.

Hvad Revisionsbestemmelsen angaar, kan jeg kun fastholde, hvad jeg har sagt, at der ikke af den Omstændighed, at der i en Lov staar, at et Forslag skal fremsættes til Revision det og det Aar, kan slut-